

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.V.35.079/2019/7.

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Geiszt Éva Ügyvédi Iroda

Az alperes: Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Nagy Gábor jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. május 17-én kelt 3.K.33.063/2017/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.33.063/2017/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (azaz százezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes bejelentett fő tevékenysége saját tulajdonú ingatlan adásvétele, amely mellett élelmiszer és vegyi áru nagykereskedelem keretében belföldi és közösségi beszerzéseket és értékesítéseket bonyolított, bevallási kötelezettségének havonta tett eleget.
- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) az általános forgalmi adó (áfa) adónemben 2011. február hónapra bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzés alapján 2015. február 2-án hozott határozatával 54.781.000 Ft adókülönbözetet tárt fel, amelyből 46.040.000 Ft-ot adóhiánynak, 8.741.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek minősített, kötelezte az adóhiány, 41.085.000 Ft adóbírságot és 6.734.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki.
- [3] A fellebbezés alapján eljáró alperes a 2015. július 2-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Az adólevonási joggal járó közösségi termékértékesítést vizsgálva megállapította, hogy a cseh székhelyű H. s.r.o. (a továbbiakban: cseh társaság) és a S. s.r.o. (a továbbiakban: szlovák társaság) közösségi adóalanyok számára való értékesítés adómentességének érvényesítéséhez a felperes az általános forgalmi adóról szóló 2007. év CXCVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 89. (1) bekezdés és 99. § (2) bekezdés szerint a kiszállítás tényét nem igazolta, az Áfa tv. 55.§ (1) bekezdése, 56. § (1) és 82. § (1) bekezdése alapján az ügylet belföldi értékesítésnek minősül, amely után 14.294.000 Ft áfa, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék fizetésére köteles.
- [5] Az alperes rögzítette, hogy a felperes az ügylettel kapcsolatban a számlán kívül bemutatta az cseh társaság adószámának ellenőrzésére vonatkozó 2011. február 10-i lekérdezést, egy telefax üzenetet a termékek átvételéről, egy tájékoztatót, amelyben a cseh társaság közli (a felperes kapcsolt vállalkozásával, a C.Kft.-vel) az elszállítás időpontját, a szállító jármű rendszámát, a sofőr nevét és nyilatkozik, hogy a termékek elhagyják Magyarországot, továbbá a nemzetközi fuvarokmányt (CMR). A felperes Kecskeméten, K. Z.(a továbbiakban: cseh társaság ügyvezetője) keresztül ismerte meg céget, a tőle írásban, szóban vagy e-mail útján érkező megrendelés alapján állította ki a „proforma” számlát, amelyet megküldött az ügyvezetőnek, aki aláírva visszaküldte és tájékoztatta, hogy mikor szállítják el az árut. A fizetés átutalással, forintban történt a szállítás napján, az átutalási bizonylatot e-mailen kapták meg, majd a kitarolási nyomtatványt megküldték a B.F.Kft.-nek (a továbbiakban: raktár), ahol a CMR-t kiállították és az áru felrakodása megtörtént. A számlát postai úton küldték meg a vevőnek.
- [6] A cseh társaság a cseh adóhatóság számára nem volt elérhető, 2010. március óta nem nyújtott be adóbevallást, így a felperestől való beszerzés után adót nem fizetett.
- [7] A fuvarozást végző R.Kft. képviselőjének nyilatkozata és a CMR-en szereplő rendszámú gépkocsi GPS adatai alapján megállapítható volt, hogy az áru nem hagyta el Magyarországot.
- [8] Egy adatai zártan kezelését kérő tanú nyilatkozata szerint az s.r.o.1. 2011. óta nem végez gazdasági tevékenységet, a felperes és kapcsolt vállalkozása által kiállított számlákon szereplő árukról hamis CMR-ek készültek, azt a látszatot

- keltve, hogy a kiszállítás megtörténik. Az s.r.o.1. székhelyét szolgáltató biztosítja, irodája, raktára nincs.
- [9] Az alperes rögzítette, hogy a szlovák társaság vonatkozásában a felperes az ügylettel kapcsolatban a számlán kívül bemutatta a szlovák társaság adószámának ellenőrzésére vonatkozó 2011. január 28-i lekérdezést, egy telefax üzenetet a termékek átvételéről, egy tájékoztatót, amelyben a szlovák társaság közli (a felperes kapcsolt vállalkozásával) az elszállítás időpontját, a szállító jármű rendszámát, a sofőr nevét és nyilatkozott, hogy a termékek elhagyják Magyarországot, továbbá a nemzetközi fuvarokmányokat (CMR). A felperes 2011. januárban a B. P. Kft. ügyvezetőjén keresztül ismerte meg a szlovák társaságot, jobbra az ügyletek során vele tartotta a kapcsolatot, neki küldte meg az árajánlatot, aki továbbította a szlovák társaságnak, ezért juttatásban is részesült. A megrendelést visszaigazolták, és az általa megjelölt időpontban a vevő küldte a kamiont. Az ellenérték kifizetését követően a kitárolási nyomtatványt megküldték a B.F. Kft.-nek (a továbbiakban: raktár), ahol a CMR-t kiállították és az áru felrakodása megtörtént. A számlát postai úton küldték meg a vevőnek. A szlovák társaság ügyvezetője a gazdasági kapcsolatot elismerte, előadása szerint a fuvarozást a H. T. Kft. végezte, az árut ciprusi társaságnak értékesítette tovább. A társaság a szlovák adóhatóság közlése szerint kockázatos adózó, azért jött létre, hogy Magyarországon adóelőnyöket élvezzen. A ciprusi értékesítés igazolására csatolt fuvarokmányok magyar rendeltetési helyeket tartalmaztak. A fuvarozó kényszertörlesztés alatt áll, az ellenőrzés számára elérhetetlen volt. A fuvarokmányokon megjelölt rendszámú gépjármű személygépkocsi, teherfuvarozásra nem alkalmas.
- [10] Az alperes a raktár kapcsolódó ellenőrzése feltárta a felperesi ügyvezető egy e-mailje alapján, hogy a szlovák társaságnak számlázott áruk egy másik szlovák társaságtól érkeztek a kapcsolt vállalkozás részére, és a számlák utóbb kerültek kiállításra a felperes nevére úgy, mintha az áru a L. V. Kft.-től (a továbbiakban: számlakibocsátó2.) származna.
- [11] Az alperes mindezek alapján megállapította, hogy a felperes által a közösségi értékesítés igazolására csatolt okiratok tartalma valótlan, az adókijátszásban való felperesi részvétel bizonyított.
- [12] Rögzítette továbbá, hogy a felperes kapcsolt vállalkozása felé kiállított számlák alapján az adókötelezettség nem a teljesítés, hanem az Áfa tv. 55. § (2) bekezdése értelmében, a kiállítás tényén alapul, mert a felperes az áruval nem rendelkezett, azt nem szerezhette be az általa megjelöltek szerint a B. Kft.-től (a továbbiakban: számlakibocsátó1) és a számlakibocsátó2.-től. Ennek következtében az általa kiállított számlák adótartalma levonásba sem helyezhető.
- [13] Az adólevonási jog körében az alperes határozatát az Áfa tv. 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 14. §-ára, 15. § (3) bekezdésére, 165. § (1) és (2) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére alapította.
- [14] Határozatában foglaltak szerint a számlakibocsátó1. részéről K.L. határozta meg, hogy

melyik ügyvezetése alatt álló társaság szállít a felperesnek. A felperes megrendeléseit heti rendszerességgel e-mailen adta le, a számlát először szkennelve kapta meg, az ellenértéket átutalással teljesítette, a fuvarozásban nem vett részt, az áru a raktárhoz került, ahol mennyiségi és minőségi ellenőrzést végeztek, az eltérésekről a felperest értesítették. Az eredeti számlát a számlakibocsátó1 ügyvezetője postán a felperes kecskeméti telephelyére küldte meg, vagy személyesen adta át.

- [15] A felperes a számlákon kívül szállítólevéllel, be- és kitárolási nyomtatványokkal, CMR-rel, a sofőrök személyes iratainak másolatával és áruátvételi nyilatkozatával, és a vevő áruátvételi visszaigazolásával rendelkezett.
- [16] A felperes és kapcsolt vállalkozása raktározási és átrakodási feladatai ellátásával a raktárt bízta meg, amely a fuvarokmányokat kiállította. A beszállító gépjármű adatait a raktár előre megkapta, de a szállító- és fuvarlevelek többször hiányosan kerültek kitöltésre (fuvarozás kiindulási helye, végállomása, kezdő- és befejező időpontja, áru megnevezése, tömege, kísérő okmány száma, fuvaroztató neve, rendszám). A bizonylatok mellékletét képezte a vevő sofőrjének személyes okmányainak másolata. A perbeli számlákhoz kapcsolódóan raktározásra nem került sor, a beérkező árut aznap átrakodták a vevő kamionjára. Gépi program által sorszámozott be- és kitárolási bizonylat nem készült.
- [17] Az alperes a számlakibocsátó1. 2011. január-március hónapokra végzett ellenőrzése alapján megállapította, hogy a felperes részére kiállított számlák a könyvelésben szerepelnek, a bevallás minimális fizetendő adót tartalmaz. A felperesi értékesítéssel kapcsolatban a számlákon kívül bevételi pénztárbizonylattal rendelkezett, az ellenértéket készpénzben az ügyvezető felvette. A felperesnek értékesített áru beszerzési forrásaként megjelölt B.E. Kft. ugyanazon személy ügyvezetése alatt állt. A szintén beszállítóként megjelölt Z. Kft.-től árut nem szerezhettek be, mert képviselője 2008-ban elhunyt, adószámát 2011. márciusban jogerősen felfüggesztették. A fuvarokmányokon szereplő társaságok nem álltak kapcsolatban a számlakiállító1. társasággal.
- [18] Az alperes rögzítette továbbá, hogy a számlakibocsátó2. két ügyvezetője a társaság működtetésében egyáltalán nem vett részt, nevében T. Cs. járt el. A felperesnek és a kapcsolt vállalkozásának írásbeli keretszerződés alapján szállított. Az áru forrásaként megjelölt A. Kft. és U. B. Kft. tényleges gazdasági tevékenységet nem folytatott, bankszámlájukra kizárólag a számlakibocsátó2. utalt, amely összegeket azonnal fel is vették. A két társaság üzletrész adásvételei kapcsán részben azonos személyek működtek közre.
- [19] A számlakibocsátó2. fuvarozási feladatokkal bízta meg a T.H. Kft.-t, amely a felperes és kapcsolt vállalkozása részére értékesített árut a szlovák társaságnak fuvarozta, majd ugyanazon a napon visszaszállította raktárába, ahonnan a számlakibocsátó2. ismét értékesítette. Az áru tehát külföldi társaság érintésével körbeforgott. A felperes által csatolt szállítólevelek a körbeszállítás és -számlázás tényét nem alkalmasak cáfolni, mert az áru beazonosítására szolgáló adatokat nem tartalmaznak.
- [20] Mindezek alapján az alperes megállapította: a számlákon szereplő gazdasági események nem történtek meg, a számlakibocsátók ügyvezetői tudtak az ügyletek csalárd jellegéről, a raktár hamis tatalmú bizonylatok kiállításával leplezte az adókijátszást. A felperes a legális működés látszatát megteremtve valós kereskedelmi tevékenységet is folytatott, a kifogásolt ügyletekkel megvalósult adókijátszásban tudatosan vett részt, a számlázási láncolatot a felperesi ügyvezető irányította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [21] A felperes a törvényes határidőben (2015. augusztus 14.)

előterjesztett keresetlevelében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását és az adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék törlését kérte. Előadása szerint az alperes „megállapításai iratellenesek és egymásnak ellentmondóak”. Kereseti álláspontját sem tényekkel, sem jogi hivatkozásokkal nem indokolta, majd a 30 napos keresetindítási határidő leteltét követően (2015. szeptember 24.) keresetkiegészítést tett.

- [22] Előadása szerint az adóhatóság a közösségi értékesítés körében csak a terhére szóló bizonyítékokat értékelte: nem vette figyelembe, hogy a cseh és a szlovák társaságok a nyilvántartás szerint érvényes adószámmal rendelkeztek, az ellenértéket átutalással megkapta, a tárgyi áru be- és kitárolását az adóhatóság is elfogadta. A CMR okmány, a tanúsítvány és nyilatkozat ellentétes a fuvarozást végző társaságok nyilatkozatával, azonban az adóhatóság a tényállást nem tisztázta. A fuvarozás körében feltárt ellentmondások a terhére nem írhatók, mert a megrendelő nem ő volt.
- [23] A kapcsolt vállalkozása tekintetében az alperes a határozatát nem indokolta meg, és okszerűtlenül állította, hogy az ügyletek adókijátszásra irányulnak. Mindkét társaság ügyvezetője azonos, így racionális indoka a fiktív számlázásnak nem lehetett. Hangsúlyozta, hogy a beszerzett áru fizikai meglétét számos dokumentum, tanúvallomás alátámasztotta, a termékeket a raktárba betárolták, majd az értékesítésre került. Utóbbi az adóhatóság is elfogadta. Bizonyítottan valós ügyleteket bonyolított, ezért az alperesi határozat jogszabálysértő. A felperes ezt követően az alperesnél történő előterjesztéssel keresetkiegészítést tett, amely október 27-én érkezett a bíróságra. A megsértett jogszabályi rendelkezéseket a 2015. december 28-án előterjesztett előkészítő iratában jelölte meg.
- [24] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [25] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [26] Indokolása szerint az alperes a tényállás tisztázása érdekében széles körű bizonyítási eljárás lefolytatása után, a számlakibocsátó társaságok ellenőrzése, a beszállítók és a vevő ügyvezetőinek, alkalmazottainak meghallgatása, a rendelkezésre álló adatbázisok felhasználása, a külföldi adóhatóság megkeresése alapján beszerzett bizonyítékok egyenként és összességükben történő értékelésével helytálló következtetésre jutott, amikor megállapította: a közösségi termékértékesítés ténylegesen nem valósult meg, a beszállítók árualap hiányában ténylegesen nem szállítottak a felperes részére. A feltárt bizonyítékok elegendőek és egyértelműek annak igazolására, hogy a felperes az adókijátszás tényéről tudott, az általa hivatkozott bizonyítékok a gazdasági események számla szerinti

megvalósulásának bizonyítására nem alkalmasak.

- [27] A közösségi értékesítés körében a bizonyítékok értékelésével megállapította, hogy a fuvarozói nyilatkozat és a gépjármű GPS adatai egyértelműen igazolják a CMR-ek valótlan tartalmát, a számlákon szereplő termékek nem hagyták el az ország területét. A felperes olyan áfa-kijátszás aktív részese volt, amelyben a logisztikai társaság (a raktár) is tevékenyen részt vett.
- [28] Az adólevonást illetően részletesen megjelölte a bizonyítékokat és hangsúlyozta, hogy az áru, a pénzmozgás az ügyletekben nem volt nyomon követhető, csak a felperesnél jelent meg. A számlakiállító társaságok bizonyítottan nem rendelkeztek árualappal. A felperes nem vitásan valós beszerzéseket is bonyolított, az értékesítés adóhatóság általi elfogadása a levonható adó vonatkozásában tett megállapításaival nincs ellentétben.
- [29] A számla szerinti gazdasági események objektív módon a valóságban nem voltak ellenőrizhetők, a számlák tartalmilag fiktívek, így az alperes megállapításai jogszerűek.
- [30] Az elsőfokú bíróság az ellenőrzés során beszerzett nyilatkozatokat és tanúvallomásukat összevetette a perben meghallgatott tanúk vallomásával, és megállapította, hogy azok általános jellege miatt az adóhatósági megállapítások cáfolatára alkalmatlanok.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [32] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a javára szóló bizonyítékokat, ezért a jogerős ítélet sérti az Áfa tv. 119. § (1) bekezdését, 120. § a) pontját, 127. § (1) bekezdését, 153/A. §-át, a Számv. tv. 14. §-át, 15. § (3) bekezdését, 165. § (1) és (2) bekezdését, 166. § (2) bekezdését, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 178. § 3. és 41. pontját, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. §-át, 163-164 §-ait, 221. §-át.
- [33] Megismételte a közösségi termékértékesítésre, a belföldi beszerzésre és az áru továbbértékesítésére az elsőfokú eljárás során is hivatkozott okiratok szerinti adatokat, és állította, hogy az alperes, illetve az elsőfokú bíróság a bizonyítékok közti ellentmondásokat nem oldotta fel.
- [34] Előadása szerint a készletnyilvántartó program hiányára, a szállítólevelek adattartalmának hiányosságaira (termékek tömegadatai, szállítójármű rendszáma) vonatkozó ítéleti megállapítások iratellenesek.
- [35] Az Európai Unió Bíróság (EUB) C-446/15, a C-439/04 és C-440/04, C-80/11 és C-142/11 egyesített ügyekben hozott ítéleteire hivatkozva hangsúlyozta, hogy adókijátszásban nem vett részt, valós ügyleteket bonyolított, minden jogszabályi előírásnak eleget tett.
- [36] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [37] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [38] A Pp. 275. § (1)-(2) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyítás felvételének nincs helye.
- [39] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok értékelését támadta, álláspontja szerint a jogerős döntés a hiányos bizonyítás és a tévesen megállapított tényállás miatt jogszabálysértő.
- [40] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e. A bizonyítékok mérlegelése jogszabálysértést csak abban az esetben valósít meg, amennyiben kirívóan okszerűtlen, logikátlan következtetést tartalmaz. Ez akkor valósul meg, ha a közigazgatási eljárás során és a perben rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése hiányosan, vagy a bizonyítási kötelezettség téves értelmezésével történt.
- [41] A Kúria mindenképp előtérbe emeli, hogy a felperes által az alperesi határozat kézbesítésétől számított, a Pp. 330. § (2) bekezdésében meghatározott 30 napos, határidőben előterjesztett keresete csupán az tartalmazta, hogy az alperes megállapításai iratellenesek és ellentmondóak. Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. §-nak megfelelően ezt a keresetet a bizonyítékok okszerű és logikus értékelésével teljes körűen elbírálta.
- [42] A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében érvényesülnek a polgári perre vonatkozó általános rendelkezések, a felülvizsgálat tárgya a törvényes határidőben előterjesztett kereset alapján hozott jogerős ítélet. A felperes keresetlevelében jogszabálysértést, valóságtól eltérő alperesi tényállítást nem jelölt meg. A közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatának keretét a kereseti hivatkozások képezik, a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Kúria a kereseti kérelem korlátaira is tekintettel kell, hogy legyen. Ezért a keresetlevelben meg nem jelölt tények és jogszabálysértések vizsgálata a kúriai felülvizsgálat tárgya - jogszabályi lehetőség hiányában - nem lehet.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra rögzíti, hogy a közösségi értékesítés adómentességének érvényesítéséhez, és ezáltal a gazdasági esemény valódiságának bizonyításához szükséges igazolásokkal az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése értelmében az adózónak kell rendelkeznie. Az adóhatósági eljárásban objektíve bizonyítottá vált, hogy az áru nem került cseh társaság részére kiszállításra.
- [44] Az EUB ítéletei nyomán kialakult nemzeti bírósági gyakorlat [Kfv.V.35.159/2017/4., Kfv.I.35.122/2017/5.] értelmében a felperest terhelő bizonyítási kötelezettség nem haladhatja meg az adómentesség alkalmazásához szükséges mértéket, azonban az az adózótól megkövetelhető, hogy jóhiszeműen járjon el, és hozzon meg minden tőle ésszerűen elvárható intézkedést annak érdekében, hogy az általa bonyolított ügylet ne vezessen adókiátszáshoz. A felperes nem bizonyosodott meg közösségi partnere valódi működéséről, a fuvarozás körülményeiről, az áru kiszállítása hiányában az ügylet alapján adófizetésre köteles.
- [45] A szlovák társaságnak számlázott árut érintő körbeszámlázásról a felperes is tudott, így az ügyletek célja a felperes részéről a rendeltetésellenes joggyakorlás útján az adómentes

értékesítés volt.

- [46] A Kúria megítélése szerint az adólevonási jog körében a jogerős ítélet a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által befogadott számlákon szereplő gazdasági események megvalósítása nem származhatott a számlakibocsátóktól. A tartalmilag hiteltelen számla kizárja az adólevonási jog gyakorlását. A felperest azért nem illeti meg a levonási jog, mert maga is részese volt az adókijátszásra irányuló láncolat működtetésének.
- [47] Az elsőfokú bíróság és az alperes részletesen megjelölte és értékelte a számlakibocsátó társaságok működési körülményeit, beszerzéseit. Az alperes bizonyította, hogy az értékesítési láncban adófizetés hiánya miatt adókijátszás történt. A felperes által hivatkozott okirati bizonyítékok nem valós adatokat tartalmaztak, ügyvezetője és gazdasági partnerei ügymenetre vonatkozó nyilatkozata alapján az adókijátszásra irányuló ügyletben való részvétele bizonyítottá vált.
- [48] Hangsúlyozza a Kúria: még a formálisan kifogástalan bizonylatok sem alapozzák meg az értékesítés adómentességét és az adólevonási jogot, amennyiben azok adatai a valóságban nem nyernek igazolást. A felperes alaptalanul hivatkozott felülvizsgálati kérelmében a valótlan tartalmú okiratok adataira a jogerős ítélet jogszabálysértő voltának alátámasztására.
- [49] Mindezek folytán a jogerős ítélet megfelel a jogszabályoknak, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [50] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.
- [51] A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazása a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [52] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. február 7.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró

